

PZC 16-5-2019 PREMIUM

© René Hoonhorst

‘Ook verloren Vlissingse slag blijven herdenken’

VLISSINGEN - De herdenking bij het Franse monument op de hoek van de Prins Hendrikweg in Vlissingen werd donderdag opnieuw druk bezocht. Ook nu de laatste Franse oud-strijder die in Zeeland vocht eind vorig jaar is overleden, blijft Frankrijk vertegenwoordigers als een consul en een militair attaché naar Zeeuwse herdenkingen sturen.

Het monument in Vlissingen is gewijd aan generaal Marcel-Emile Deslaurens. Die sneuvelde op 17 mei 1940, terwijl hij in de buurt van het huidige monument met een handvol getrouwen de Duitse overmacht tegen probeerde te houden. De Duitsers verdreven de Nederland te hulp geschoten Fransen binnen enkele dagen van Walcheren, maar Deslaurens en de zijnen hielden hen net lang genoeg op om de meeste soldaten van twee pantserdivisies gelegenheid te geven naar Breskens te vluchten.

Ook Deslaurens en de zijnen streden voor onze vrijheid, evenals degenen die in 1944 sneuvelde bij de bevrijding van Zeeland. „Dit monument is een eerbewijs aan alle ruim zeshonderd Franse militairen die in Nederland omkwamen tijdens de Tweede Wereldoorlog. De meesten van hen liggen op de begraafplaats in Kapelle”, memoreerden diverse sprekers.

Brugklassers

Le Souvenir Français, de Frans-Nederlandse organisatie die de herdenking op poten zet, heeft als missie 'onderhouden, onthouden en overdragen'. De organisator is dan ook heel blij dat het Calvijncollege jaarlijks een delegatie brugklassers afvaardigt om aan de herdenking deel te nemen. Deze keer waren 27 brugpiepers van havo en vwo vertegenwoordigd.

Evenals vorige jaren waren ze wat verlegen bij het zingen van de Marseillaise en het Wilhelmus. Het Franse volkslied klonk pas een beetje nadat een Franse dame bij hen ging staan en luidkeels het refrein meezong. Na kransen van oud-strijders, hoogwaardigheidsbekleders en vertegenwoordigers van overheden en organisaties legden de jongeren ieder een bloem bij het monument.

Gedurende de hele ceremonie hield Madeleen Buth uit Burgh-Haamstede de Franse vlag omhoog. „Ik ben als verpleegkundige korporaal bij de marine. En ik vond het een eer dat ik gevraagd ben als vlagdrager.” Op de vraag of het niet zwaar was om de buitenlandse driekleur drie kwartier de hoogte in te houden, klonk een monter: „Nee hoor.”